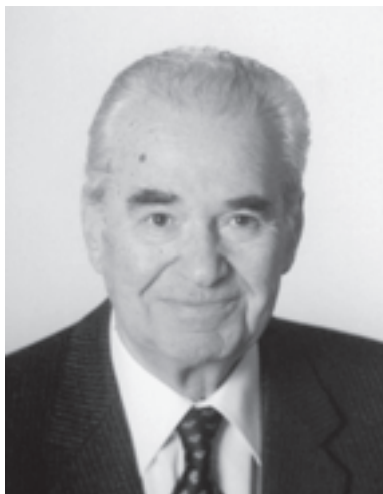

Dr. IVO MERLAK
(16. 05. 1928. – 25. 07. 2004.)

Ivo Merlak, dr. med., dr. sci., izvanredni profesor Medicinskog fakulteta u Zagrebu, rođen je u Šibeniku 16. svibnja 1928. godine. U Šibeniku je pohađao osnovnu i srednju školu te maturirao 1946. godine. Iste godine upisuje studij medicine na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu gdje je diplomirao 31. III. 1953. godine. Nakon promocije je odslužio vojnu obvezu, u Šibeniku je završio jednogodišnji pripravnički staž, radio kao sekundarac na internom i ginekološko-porodničkom odjelu bolnice te zatim dvije godine kao liječnik opće medicine u Domu zdravlja Šibenik. Godine 1959. započeo je specijalizaciju iz ginekologije i porodništva, najprije u Šibeniku godinu dana opće kirurgije, zatim dvije godine u Ginekološko-porodničkom odjelu kod doc. Postružnika, kojega je trajno štovao kao svoga učitelja. Na koncu specijalizacije je proveo godinu dana u Klinici za ženske bolesti i porode u Zagrebu, u kojoj je 1963. godine položio specijalistički ispit. Vrativši se u Šibenik radio je kao mladi specijalist na Odjelu te vodio Dispanzer za žene Doma zdravlja. Odlaskom doc. Postružnika u Split, postao je v.d. šefa odjela, a vodio je rađaonski trakt. Godine 1970. izabran je za šefa odjela, kojeg je vodio sve do svog umirovljenja 1992. godine. I nakon specijalizacije nije prestao učiti i usavršavati

se. U nekoliko je navrata bio u Klinici u Petrovoj te na usavršavanju iz ultrazvučne dijagnostike u Klinici na Sv. Duhu. Stjecao je nova znanja, koja je zajedno sa svojim suradnicima uvodio u šibensku ginekologiju i porodništvo: amnioskopiju, amniocentezu, hormonsku dijagnostiku trudnoće, kardiokografiju, profilaksu Rh imunizacije i ultrazvučnu dijagnostiku. Nije zaboravio ginekološko-opstetričku preventivu: promicao je antenatalne preglede tijekom trudnoće te citodijagnostiku promjena vrata maternice u Šibeniku. Ukupno je objelodanio više od 100 znanstvenih i stručnih radova. Doktoratom znanosti, pod nazivom »Utjecaj perinatalne skrbi i suvremenih metoda nadzora čeda u trudnoći i porođaju na perinatalni pomor«, obranjenim 1981. na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, jasno je ukazao na značenje antenatalne skrbi u zdravstvenoj zaštiti trudnica i novorođenčadi. Svojim je doktoratom potaknuo druge autore na sustavna praćenja i istraživanja antenatalne zaštite, što je u cijeloj Hrvatskoj promoviralo broj pregleda u trudnica i nesumnjivo bitno pridonijelo smanjenju perinatalnog mortaliteta.

Djelatnost Ive Merlaka se očitovala u radu Hrvatskoga liječničkog zbora, točnije Podružnice Šibenik i stručnih društava Zbora. Bio je tajnik Podružnice Šibenik HLZ-a, dugogodišnji (1964.–1974. godine) tajnik, a potom i predsjednik Ogranka za Dalmaciju Ginekološke sekcije HLZ-a. Od Hrvatskog liječničkog zbora je 1983. godine nagrađen odličjem »Ladislav Rakovac«, a Hrvatsko društvo za perinatalnu medicinu Zbora ga je 1999. godine izabralo za začasnog člana.

Rezultati rada ekipe Ive Merlaka su se očitovali aktivnim sudjelovanjem i izlaganjem svojih iskustava na stručnim sastancima hrvatskih ginekologa i perinatologa kroz puna dva desetljeća, sve do agresije na Hrvatsku 1991. godine. Nije bilo sastanka, što se posebice očitovalo na Perinatalnim danima, na kojem Ivo Merlak i njegovi suradnici nisu sudjelovali barem s nekoliko predavanja. Dr. Merlak je 1983. bio jedan od organizatora proslave i glavni urednik knjige »100. obljetnica šibenske bolnice«. Bio je domaćin i organizator III. Jugoslavenskog simpozija o fertilitetu i sterilitetu, Intersekcijskog sastanka Ginekološke sekcije Hrvatskoga liječničkog zbora i Srpskoga lekarskog društva, te sastanka Ginekološke sekcije Zbora povodom 60. obljetnice osnivanja Ginekološkog odjela u Šibenskoj bolnici.

Zahvaljujući ustrajnom i predanom radu stekao je 1975. godine naslov primariusa, obranio je 1981. doktorat znanosti, izabran je 1983. u zvanje docenta Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu za potrebe Medicinskog studija u Splitu, a 1989. godine u zvanje izvanrednog profesora iz ginekologije i opstetricije te za člana Akademije Medicinskih Znanosti Hrvatske. Kao fakultetski nastavnik je održavao magistralna predavanja u Splitu te turnusnu nastavu u Šibenskoj bolnici.

Prof. Ivo Merlak je svoje brojne dužnosti i zadaće obavljao nadasve savjesno i predano. To se odnosi na njegov znanstveni rad, na njegovu nastavnu djelatnost, na rad u šibenskoj Podružnici Zbora, na zdravstveno prosvjeđivanje ženske populacije. S kolegama na poslu je imao odličan odnos, uvažavao je mišljenja drugih kolega, zajednički je s kolegama donosio odluke, a uvijek – u svako doba dana i noći – bio je spreman osobno se založiti i izložiti pogibelji liječenja i odgovornosti, kakva postoji u našoj ginekološko-opstetričkoj struci. Njegove odluke kao dugogodišnjeg pročelnika odjela bile su u pravilu nakon pomnog savjetovanja. Bio je otvorena duha, iskren, a vesele naravi. Druženja

s kolegama, i prijateljima, tijekom brojnih stručnih sastanaka na kojima je sudjelovao, uz dobre »bokune« i po koju čašicu te mnogo razgovora, svima će ostati nezaboravna. Njegove šale i doskočice izazivale su radost i smijeh okoline, pričao ih je uvijek s toliko živosti, da su slušatelji neke doskočice i po drugi puta s veseljem slušali. Stekao je brojne prijatelje. Od onih iz pučke škole, iz šibenske »Preparandije«, do kolega iz klasičnoga »G« razreda šibenske gimnazije, s kojima se svake godine redovito sastajao, zadnji puta u rujnu 2003. godine. Posebice je stekao veliki broj poštovatelja i prijatelja među hrvatskim ginekolozima i opstetričarima, ne samo onima u Šibeniku i Dalmaciji (Splitu i Zadru), već i diljem cijele hrvatske domovine, koju je nadasve volio. Zagrebačku Klinik u Petrovoj ulici uvijek je smatrao svojom matičnom ustanovom i s njome surađivao u problemima perinatologije, neplodnosti i ginekološke onkologije. Ljubav prema domovini bila mu je odmah iza ljubavi prema svojoj obitelji. Ne jedanput je znao reći da je uvijek bio državotvorni Hrvat i vjernik katolik. U nekim ranijim vremenima to mu je u stručnom napredovanju bio minus, koji je svojim znanjem i stručnošću nadmašivao.

Ljubav je Ivi Merlaku bila determinanta života. Ljubav prema svojoj obitelji: roditeljima, sestri, supruzi, djeci i unučadi, prema napačenoj domovini, prema rodnome gradu, prema ženama potrebitim liječenja, prema nerođenoj i rođenoj djeci, prema svim ljudima, ljubav prema životu. Ljubav prema životu omogućila mu je da podnosi sve tegobe, koje su mu zadavale bolesti, od kojih je bolovao zadnje desetljeće i posebice zadnjih pet godina života. Junački se nosio sa svojim bolestima, gotovo do samoga kraja nije ga ostavljao optimizam i vjera u život i ljude.

Nije čudo što je takav kakav je bio stekao toliko poštovatelja i prijatelja. Ostat će im u trajnom sjećanju. Dragi i nezaboravni prijatelju, hvala Ti za sve!

Prof. Ante Dražančić